

Колакийското евангелие е писано на народенъ говоръ „зборъ“ отъ долния Вардаръ. Тоя говоръ е нареченъ на самия заглавенъ листъ — български. Преводачътъ, който никакъ не познава славянскитѣ или български преводи на евангелието, предава своята речь съ гръцки букви. На стр. 197 давамъ намалена фотографска снимка на заглавния листъ, гдето четемъ следното, предадено съ кирилица:

„Господ(и)ново, и сфета́го евангелио, на бóга на́шаго гóлемата цръкфа христяноф, искáreno, на бúгарцко изíкъ тувéшно збóр на Варда́ра, за уф недéлите, сéти, за гудíната и зà сéти празníцити голéмите, за цéла годíна за литургíята. Сà писáло ут Евстáтио Киприади уф селóто Колакíя на 30 ноéмврио мéсиц 1863“.

Ето пъкъ за показъ на езика съответенъ текстъ на приведения по-горе, стр. 183, отъ Конниковското евангелие. Давамъ само кирилската транскрипция, защото за сега въ печатницата нѣма ония специални белези при гръцкитѣ букви, съ които си служилъ Евстатий Киприади за предаване на българскитѣ звукове. Отъ това ще се види, че двата превода сж съвсѣмъ отдѣлни, независими единъ отъ други:

На тáа ден идна пу сéбота ка замръкна́л, да тáмо шо биле си събраle учинíцити, зардý страх шо имáле ут чифу́тите, имáле портите заклучéни, дуйдé Иисус и стоал уф стрéт мигъу нíх и вéли на них: мирно на вас! Ка му ка- жáл такá, му са кажá на них рéцити и рéбрито. Са радувале учинíцити шо видéле на Стопáнот.

Му ричé Иисúс пак на них: мирно на вас! как ми опусти Тáтко на мен, яс ви пускяム на вас. Ка му рéкъл па такá, му дуйнá на них и му вéли: зевáйте Сфета́го Дúхо! А'ку прощáвати на нéкой нí(x)нити грéхови, простéни да му бýдат, па а'ку са вързáни, вързáни да му бýдат.

Томá па, идéн ут дванáйсите, шо му веляле билизнак¹⁾, не бéши със них, кóга дошал Иисúс. Му веляле на нéго дру́зити учинíци: а видéхми на Стопáнот. Па он му рéкъл: на них: а'ку не а вýдам уф рéцити нéгуви нишáнити ут карфíйти и да клáдам прýстот ми на нишáнити ут карфíйти, и да клáдам мóята рéка на нéговити рéбри, нé й кабýл да верýам.

¹⁾ Въ ржкописа: билизнат.